

અમીરે અહેલે સુન્નત سنن કી ડિટાઇ "આશિકાને સ્થૂલ કી 130 હિકાયાત
મળ મક્કે મદીલે કી જિયારતો" સે લિયે ગલે મવાદ કી પાંચવી હિસ્તા

Haajiyon Ke Waaqiaat (Gujarati)

હાજિયોં કે વાકિઅાત

શૈખે તરીકત, અમીરે અહેલે સુન્નત, બાનિયે દા'વતે છખામી, હૃત અલ્લામા મૈલાના અનુ જિવાબ

મુહમ્માદ ઇલ્�યાસ અતાર કાઉરી રગ્વી

دَعَىٰ مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّٰهِ الْأَسْنَاءَ
الْعَالِيَّةَ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلٰوةُ وَالسَّلٰامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِيْنَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوْذُ بِإِلٰهِ مِنَ الشَّيْطٰنِ الرَّجِيْمِ بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

યહ મજમૂન “આશિકાને રસૂલ કી 130 હિક્કાયત” કે સફાત 68 તા 102 સે લિયા ગયા હૈ

હાજિયોં કે વાકિઅાતો

હુએ આતાર

યા રબ્બલ આલમીન ! જો કોઈ રિસાલા “હાજિયોં કે વાકિઅાત” કે 35 |
સફાત પઠ યા સુન લે, ઉસ કો બાર બાર હજ વ જિયારતે મદીના સે |
‘મુશર્ફ ફરમા.

‘મુશર્ફ ફરમા.

દુર્દ શરીફ કી ફરીલત શાહન્શાહે અનામ ઉલ્લીલે સલામ કા સલામ અપને એક ગુલામ કે નામ

હજરતે સચ્ચિદુના અબુલ ફળુલ ઈઝે જીરક કુમસાની

ફરમાતે હૈને : મેરે પાસ ખુરાસાન સે એક આશિકે
રસૂલ આયા ઔર કહને લગા : મેં મસ્જિદુન
નબવિયિશરીફ મેં સોયા હુવા થા કે જનાબે
રિસાલત મરાઓ ને ચીલીલી તુલા ઉલ્લીલે વિશે વિશે વિશે
ફરમાયા : લબહાએ મુખારકા વા હુએ, રહમત કે ફૂલ જડને લગે
ઔર અલ્ફાલ કુછ યું તરતીબ પાએ : જબ તૂ હમજાન જાએ તો
અબુલ ફળુલ ઈઝે જીરક કો મેરા સલામ કહના. મેં અર્જ ગુજાર
હુવા : યા રસૂલલ્લાહ ! ઉન પર ઈસ કરમ
કી વજહ ? ફરમાયા : “વોહ રોજાના 100 બાર મુજ પર દુર્દ
પાક પઢતા હૈ.” સચ્ચિદુના અબુલ ફળુલ ફરમાતે
હૈને : ફિર વોહ ખુરાસાની (મુજ સે) કહને લગા : મુજે ભી વોહ

હુરુદે પાક બતા દીજિયે (જિસ કા આપ વિર્દ કરતે હો) તો મૈં ને
ઉસે બતાયા કે મૈં રોજાના 100 યા ઈસ સે જિયાદા મર્તબા યેહ
હુરુદે પાક પઢતા હું :

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ النَّبِيِّ الْأُمَّىٰ

وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ جَزَى اللَّهُ مُحَمَّدًا عَنَّا مَا هُوَ أَهْلُهُ

ઉસ આશિકે રસૂલ ને યેહ હુરુદે પાક મુજ સે સીખ લિયા
ઓર કસમ ખા કર કહને લગા : મૈં આપ કો જાનતા થા ન આપ
કા કલ્ભી નામ સુના થા, આપ કે બારે મેં મુજે નબિયે કરીમ
ચીલી નામ સુના થા, આપ કે બારે મેં મુજે નબિયે કરીમ
ફળુલ ઈજને ગીરક ફરમાતે હોય : મૈં ને ઉસ ખુશ
નસીબ આશિકે રસૂલ કો તોહફા પેશ કિયા તાકે અપને ઘારે
આકા કરી કે બારે મેં કુછ મજીદ ઉસ સે સુન્દ.
લેકિન કબૂલ કરને સે ઈન્કાર કરતે હુએ વોહ બોલા : મૈં સુલ્તાને
અભિયાએ કિરામ, રસૂલે જી એહતિરામ ચીલી
કા મુખારક પૈગામ પહોંચાને કા કોઈ હુન્યવી બદલા નહીં
ચાહતા. ઈસ કે બા'દ ઉસ આશિકે રસૂલ કો મૈં ને દોબારા કલ્ભી
ન દેખા.

(તારિખ દ્વારા લાયા ૩૨ ص)

﴿52﴾ વાલિદે મહૂમ પર જંગાલ મેં કરમ બાલાયે કરમ

હુરુતે સચ્ચિદાનંદ સુફ્યાન સૌરી કુરી ફરમાતે
હું : “મૈં ને દોરાને તવાફ એક આશિકે રસૂલ કો હર કદમ
પર હુજૂર નબિયે પાક, સાહિબે લૌલાક, સચ્ચાહે અફલાક
પર હુરુદે પાક પઢતે હુએ દેખા તો પૂછા :
“ભાઈ ! કે બજાએ સિર્જ હુરુદે પાક
“સُبْحَنَ اللَّهِ، لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ”

પછે જાને મેં ક્યા રાજુ હૈ ?” તો ઉસ ને મેરા નામ દરયાફત કિયા, ફિર કહા : મૈં અપને વાલિદે ગિરામી કે સાથ હજીજે બૈતુલ્લાહ કે લિયે ચલા, અસ્નાએ સફર (યા'ની સફર કે દૌરાન) વાલિદે બુગુર્ગ વાર શદીદ બીમાર હો ગયે, હમ એક મકામ પર ઠહર ગયે. ઈલાજ મુઆલજા કિયા મગર કર્જાએ ઈલાહી સે વોહ વફાત પા ગયે, યકાયક ઉન કા ચેહરા સિયાહ ઔર આંખે તિરછી હો ગઈ ઔર પેટ ભી ફૂલ ગયા. યેહ દેખ કર મૈં ઘબરા ગયા ઔર રોતે હુઅ પઢા : ۱“إِنَّ اللَّهُ وَرَاٰٰ إِلَيْهِ مِنْ جُنُونٍ”^૧ મૈં ને મર્ઝૂમ કે ચેહરે પર ચાદર ઉઠા દી. ઈસી પરેશાની કે આલમ મેં મુજે નીંદ ને આ ઘેરા, મૈં ને ખ્વાબ મેં ઈન્તિહાઈ સાફ સુથરે લિબાસ મેં મલબૂસ એક હુસ્નો જમાલ કે પૈકર મુઅત્તર મુઅત્તર બુગુર્ગ કી જિયારત કી, ઐસા સાહિબે હુસ્નો જમાલ મેરી આંખ ને કભી નહીં દેખા થા ઔર ઐસી ખુશ્ભૂ ભી મૈં ને કભી નહીં સુંધી થી, વોહ મેરે વાલિદે મર્ઝૂમ કે કરીબ તશરીફ લે આએ, ચાદર હટાઈ ઔર અપના નૂરાની હાથ ઉન કે ચેહરે પર ફેરા. દેખતે હી દેખતે મર્ઝૂમ કે ચેહરે કી સિયાહી નૂર મેં તબ્દીલ હો ગઈ, આંખે ઔર પેટ ભી દુરુસ્ત હો ગયે, જબ વોહ નૂરાની બુગુર્ગ વાપસ જાને કે લિયે પલટે તો મૈં ઉન કે દામન સે લિપટ ગયા ઔર અર્જ કી : “આપ કૌન હું ? જિન કે સબબ અલ્લાહ ને મેરે વાલિદે મર્ઝૂમ પર ઈસ વીરાને મેં યેહ એહસાન ફરમાયા હૈ.” ફરમાયા : “ક્યા તુમ મુજે નહીં પહુચાનતે ?” મૈં સાહિબે કુરાયાન મુહમ્મદ બિન અબુલ્લાહ (صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ)

તરજમાએ કન્જુલ ઈમાન : હમ અલ્લાહ કે માલ હું ઔર હમ કો ઉસી કી તરફ ફિરના. (૧૦૧:، البقرة، ૨૮)

હું તુમ્હારે વાલિદ ગુનહગાર થે લેકિન મુજ પર કસરત સે દુરુદે
પાક બેજતે થે, જબ યેહ ઈસ તકલીફ મેં મુખ્યલા હુએ તો મુજ સે
ફરિયાદ કી થી ઔર બેશક જો મુજ પર કસરત સે દુરુદે પાક
પઢતા હૈ મૈં ઉસ કી ફરિયાદ રસી કરતા હું.” ફિર મેરી આંખ ખુલ-
ગઈ, મૈં ને દેખા કે હકીકત મેં ભી મેરે વાલિદે મર્હૂમ કે ચેહરે પર
નૂર ફેલા હુવા થા ઔર પેટ ભી અપની અસ્થી હાલત પર આ
ચુકા થા. (مُلَكَّصٌ إِزْ تَفْسِيرٍ رُوحُ الْبَيَانِ ج ٧ ص ٢٢٥) અલ્લાહٗ عَزَّوجَلٌ
ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો.

أَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

કૃંયા વ આધિકરત મેં જગ્યા મેં રહું સલામતા

ખ્યારે પુછું ન કયુંકર તુમ પર સલામ હર દમ

ਲਿਖਲਾਇ ਅਥਵਾ ਹਮਾਰੀ ਫਰਿਦਿਆਦ ਕੋ ਪਛਾੰਚਿਧੇ !

ਬੋਹੁਦ ਹੈ ਹਾਲ ਅਭਿਆਸ ਤਮ ਪਰ ਸਲਾਮ ਛੜ੍ਹ ਇਮ

(અંગે ના'દ)

صَلُّوا عَلَى الْحَيْثِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿53﴾ અપને આકા સે પહલે તવાફુ નહીં કરું॥

મહિબૂબે રહ્યે ગની, આકાએ મક્કી મદની
 સુલ્હે હુદેખિયા કે મૌકાએ પર હજરતે
 સાથીદુના ઉસ્માને ગની કો અપના સફીર બના કર
 મક્કાએ મુકર્રમા ભેજા કે કુફ્ઝાર સે મુઝાકરાત
 કરેં કયુંકે ઉન લોગોંને યેહ તૈ કિયા થા કે ઈસ સાલ શાહે ઐરુલ
 અનામ ઓર સહાબે કિરામ ચલી અની ઉની ઓર સહાબે કિરામ

કો મક્કાએ મુકર્મા રાદ્હા الل્હ શર્ફાન્ટેપીસા મેં દાખિલ નહીં હોને દેંગે.
 હજરતે સાચ્છિદુના ઉસ્માને ગની રફી' الل્હ ત્઎લ ઉન્હે હરમે કા'બા પહોંચે
 તો ઉન્હેં બતાયા ગયા કે ઈસ સાલ આપ લોગ હજ નહીં
 કર સકતે. કુફ્ફારે મક્કા ને હજરતે સાચ્છિદુના ઉસ્માને ગની
 રફી' الل્હ ત્઎લ ઉન્હેં સે કહા : ચૂકે આપ યહાં આ ગણે હોં, ઈસ લિયે
 ચાહેં તો તવાફ કર લીજિયે. હજરતે સાચ્છિદુના ઉસ્માને ગની
 રફી' الل્હ ત્઎લ કો અલ્લાહ ગુર્ગાળ કે પ્યારે નાભી મક્કી મદની
 કે બિગૌર તવાફ કરના ગવારા ન હુવા
 લિહાજા ફરમાયા : "مَا كُثُرَ لَا فُلَحٌ حَتَّى يَطْوُفَ بِهِ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ"
 યા'ની મેં ઉસ વકત તક તવાફ કા'બા નહીં કરુંગા જબ તક
 રસૂલુલ્લાહ તવાફ ન કર લેં."
 (مسند امام احمد بن حنبل ج ٤ ص ٤٨٩ حدیث ١٨٩٣٢)
 ઉન્હેં રહમત હો ઓર ઉન્હેં સદકે હમારી બે હિસાબ મળિઝરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

અલ્લાહ સે કયા ધ્યાર હે ઉસ્માને ગની કા

મહબૂબ ખુદા ધ્યાર હે ઉસ્માને ગની કા

(જોકે ના'ત)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿54﴾ 20 પૌદલ સફરે હજ

રાકિબે દોશે મુસ્તાફા, સાચ્છિદુલ અસ્થિયા, બિરાદરે
 શહીદે કરબલા, જિગાર ગોશાએ ફાતિમા, દિલબનદે મુર્તજા,
 સાચ્છિદુના ઈમામ હસન મુજતબા ને રફી' الل્હ ત્઎લ ઉન્હેં એક મર્તબા

વકત સબ કો દિરહમ ભી ઈનાયત ફરમાએ. (૨૩ ص)

અલ્લાહ ગુર્જલ કી ઉન પર રહમત હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે
હિસાબ માંગિ રત હો.

امين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

વહ હસન મુજાહિયા સાચ્યદુલ આસ્થયા

રાકિબે દોશે ઈજૂત પે લાખો સલામ

(હદાઈક બાજીશા)

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿55﴾ આકા કે સાથ બારિશ મેં તવાફ કી સાચાદત

મીઠ મીઠ ઈસ્લામી ભાઈયો ! બારિશ મેં તવાફ કી ભી
ક્યા બાત હૈ ! હજરતે સાચ્યદુના અબૂ ઈકાલ રૂફુન્ના અનુભૂતિ હજરતે
ફરમાતે હૈને : હજરતે સાચ્યદુના અનસ બિન માલિક કે સાથ મેં ને
“મકામે ઈબ્રાહીમ” પર હમ દો રકમત અદા કર ચુકે તો હજરતે
સાચ્યદુના અનસ ને રૂફુન્ના ને ફરમાયા : નએ સિરે સે અમલ
કરો બેશક તુમ્હારે ગુનાહ બખ્શા દિયે ગયે હૈને, સરકારે મદીના
રસૂલુલ્લાહ કે સાથ બારિશ મેં તવાફ કા શરક હાસિલ કિયા.

(ابن મاجે ચ ૫૨૪ ج ૩ હદિથ ૩૧૧૮)

આજ હે તુ બરુ મેરે કા'બા સિલ્લિલા હે તવાફ કા યા રબ

અથ બરસા હે પૂર કા કે કું

બારિશે પૂર મેં નહા યા રબ

(વસાઈલે બાજીશા, સ. 87)

صَلُوٰعَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

56 મુઝે હરમ શરીફ મેં લે ચલો

હજરતે મૌલાના અબ્દુલ હક ઈલાહાબાદી
 ઉદ્દીર્ઘી રહેલી હુદા કે બાણિજ્ઞ ઔર જલીલુલ કદ આલિમે
 દીન થે, ચાલીસ સાલ સે જાઈદ મક્કાએ મુઅગ્રૂમા મેં કિયામ
 પરીર રહે. ઈલ્તિજામન (જરૂર) હર સાલ હજ કરતે. એક સાલ
 જમાનએ હજ મેં આપ ઉદ્દીર્ઘી રહેલું અલીલ ઔર સાહિબે
 ફિરાશ (યા'ની બીમાર હો કર બિસ્તર પર પડે) થે, (જુલ હિજ્જતિલ
 હરામ કી) નવીં તારીખ અપને તલામિજા (યા'ની શાગિર્દી) સે
 કહા : “મુઝે હરમ શરીફ મેં લે ચલો !” કઈ આદમી ઉઠા કર
 લાએ કા'બાએ મુઅગ્રૂમા કે સામને બિઠાયા, જમાન શરીફ
 મંગા કર પિયા ઔર દુઆ કી કે “ઈલાહી હજ સે મહિનુમ
 ન રખ.” ઉસી વક્ત મૌલા તાલાને ઐસી કુવ્યત અતા ફરમાઈ
 કે ઉઠ કર અપને પાઉં સે અરજાત શરીફ ગાએ ઔર હજ અદા
 કૃયા. (મહ્કૂમાતે આ'લા હજરત, હિસ્સા : 2, સ. 198 મુલખ્યસન)

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! અગર યકીને મોહ્ફુંકમ
 હો તો બેશક આબે જમાન પીને કે બા'દ જો દુઆ માંગી
 જાએ કબૂલ હોતી હૈ ઔર ક્યું ન હો, કે ફરમાને મુસ્તફા
 સી : “જમાન જિસ મુરાદ કે લિયે પિયા જાએ
 (ઉસી કે લિયે હૈ).” (ابن માજે જ ૩ ચ ૧૦ હિદીથ ૨૦૬૨)

યહ જમાન રસ લિયે હૈ જિસ લિયે ઈસ કો પિયે કોઈ

ઇસી જમાન મેં જનત હૈ ઇસી જમાન મેં કોસર હૈ

(જોકે ના'ત)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿57﴾ હલ્ક મેં સૂઈ ચુભને કા ઝમજમ સે ઈલાજ હો ગયા

હમણા બિન વાસિલ અપને વાલિદે ગિરામી સે નકલ કરતે હોય : હરમે મોહતરમ મેં એક આદમી ને સત્તુ ખાએ, ઉસ મેં સૂઈ થી જો કે હલ્ક મેં ચુભ ગઈ ઔર ઉસ કી જાન પર બન ગઈ, લાખ જતન કરને કે બા વુજૂદ આરામ ન હુવા, ઉસ ને કરાહતે હુએ કહા : મેરા આખિરી ઈલાજ ઝમજમ હે મુઝે આબે ઝમજમ પિલાઓ اللہ شَاءَ إِنْ مَنْ مِنْ دِيકَ الْجَنَّةَ هો જાઉંગા. ચુનાન્યે ઉસે આબે ઝમજમ પિલાયા ગયા, آખી અલْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّ وَجَلَّ આબે ઝમજમ શરીફ કી બરકત સે ઉસે સિદ્ધહત મિલ ગઈ. રાવી કહતે હોય : મેરે વાલિદ સાહિબ ને ઉસ આદમી કો કઈ દિન બા'દ હરમ શરીફ મેં દેખા કે વોહ પુર સુકૂન ઔર મુક્કમલ સિદ્ધહત યાબ હૈ. (شفاء الغرام ج ۱ ص ۳۳۸)

મેં મક્કે મેં જા કર કરુંગા તવાફ ઔર

નસીબ આબે ઝમજમ મુઝે હોગા પીના

(વસાઈલે બાણિજા, સ. 323)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

﴿58﴾ પ્યાસ કા બીમાર ઔર આબે ઝમજમ કી બહાર

એક યમની જો કે ઈસ્ટિસ્કા (યા'ની પેટ બઢ જાને ઔર શાદીદ પ્યાસ લગાને) કે મરરૂ મેં મુખ્યલા થા, યમન કે તબીબોં ને ઉસે લા ઈલાજ કરાર દે દિયા થા મક્કાએ મુકર્રમા રَأَدَهَا اللّٰهُ شَرْفًا وَتَنْظِيمًا. તબીબોં ને જી મા'જિરત કર લી. અલ્લાહ તાલા ને ઉસ કે દિલ મેં ડાલા કે વોહ આબે ઝમજમ પિયે

ચુનાન્યે ઉસ ને ખૂબ પેટ ભર કર આબે જમજમ પિયા, ઔર
રઘુલ અરબાબ ગુર્ગુજી કે ફંજલો કરમ સે શિફાયાબ હો ગયા.

(પીઠાસ ૧૫૫)

તુ મક્કે કી ગવિયાં હિયા યા ઈલાહી

વહાં ખૂબ જમજમ પિલા યા ઈલાહી

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿59﴾ અતાઓ કા કુંવાં સગાઓ કા કુંવાં

મુજાહિદ બિન યહ્ડ્યા બલખી ફરમાતે હૈને : એક ખુરાસાની

60 સાલ સે મક્કાએ મુકર્મા ફાર્માની મેં રહતા થા જો

કે બડા આબિદો જાહિદ શબ જિન્દા દાર શખ્સ થા, દિન કો

કુરાને કરીમ પઢતા, સારી રાત તવાફ કરતા. એક નેક ઔર

સાલેહ આદમી ઔર ઉસ ખુરાસાની કે દરમિયાન દોસ્તી થી.

ઉસ સાલેહ મર્દ ને અપને ખુરાસાની દોસ્ત કો દસ હજાર દીનાર

બતૌરે અમાનત દિયે ઔર સફર પર ચલા ગયા. જબ સફર સે

લૌટા તો પતા ચલા ઉસ કા ખુરાસાની દોસ્ત ફૈત હો ચુકા હૈ,

યેહ ઉસ કે વારિસોં કે પાસ ગયા ઔર અપની અમાનત માંગી,

ઉન્હોંને લા ઈલ્મી કા ઈજહાર કિયા. ઉસ સાલેહ શખ્સ ને

કુકહાએ મક્કાએ મુકર્મા સે ઈસ વાકિએ કા જિક કિયા, ઉન્હોંને

ફરમાયા : હમેં ઉભ્મીએ હૈ મર્દૂમ ખુરાસાની જન્તતી હોગા, તુમ

આધી રાત કે બા'દ બિન્યુરે જમજમ કે અન્દર ઝાંક કર ઈસ તરણ

આવાજ દેના : “એ ખુરાસાની ! મૈં ને તુમ્હેં અમાનત દી થી.”

વોહ જવાબ દે દેગા. ઉસ ને એસા હી કિયા મગર જમજમ કે

કુંઠોં સે જવાબ ન આયા. ઉસ ને ફિર ઉલમાએ મક્કાએ મુકર્મા સે રાખિતા કિયા, ઉન્હોંને ઈજાહારે અફ્સોસ કરતે હુએ કહા : શાયદ વોહ જન્નતિયોં મેં સે નહીં વરના ઉસ કી રૂહ બિઅરે ઝમજમ મેં હોતી, અથ તુમ યમન મેં બિઅરે બરહૂત પર જા કર ઈસી તરફ બુલાઓ. વોહ કુંવાં જહનમ કે કિનારે પર હૈ વહાં જહનમિયોં કી રૂહેં હોતી હૈને. ચુનાન્યે યેહ યમન પહોંચા ઔર બિઅરે બરહૂત મેં ઝાંક કર આવાજ દી : “એ ખુરાસાની ! મૈં ને તુમ્હેં અમાનત દી થી..” વહાં રૂહોં કો ચીખતે સુના, એક સે પૂછા : તૂ ક્યું અજાબ મેં મુખ્તલા હૈ ? ઉસ ને કહા : “મૈં જાલિમ થા હરામ ખાતા થા મલકુલ મૌત ને મુજે યહાં ફેંક દિયા હૈ.” દૂસરી રૂહ બોલી : “મૈં અણુલ મલિક બિન મરવાન કી રૂહ હું, જુલ્મ કી વજહ સે યહાં અજાબ મેં હું.” ઉસ મર્દું સાલેહ કા બયાન હૈ : મૈં ને તીસરી આવાજ સુની જો કે મર્દુમ ખુરાસાની દોસ્ત કી થી, મૈં ને પૂછા : તુમ યહાં કેસે ? તુમ તો આબિદો આહિદ થે ! ખુરાસાની ને કહા : “મેરી એક મા'જૂર બહન થી જિસ સે મૈં ને લા પરવાહી ઔર કત્તે રેહમી કી (યા'ની રિશતા તોડા) જિસ કી વજહ સે સારી ઈબાદત તબાહ હો ગઈ ઔર મુખ્તલાએ અજાબ હું.” ઉસ ને પૂછા : મેરી અમાનત કહાં હૈ ? ખુરાસાની ને કહા : “મેરે મકાન કે હુલાં કોને મેં મદદૂન હૈ જા કર નિકાલ લો.” ચુનાન્યે યેહ મર્દું સાલેહ મર્દુમ ખુરાસાની કે મકાન પર ગયા, વહાં સે અપની રકમ નિકાલી ઔર ફિર ઉસ કી બહન કે પાસ પહોંચા, ઉસ કી ઝરારિયાત પૂરી કી, વોહ ખુશ હો ગઈ. મર્દું સાલેહ ને મક્કાએ મુકર્મા રાદું હો ગઈ.

હાજિર હો કર બિઅરે જમગતમ મેં ઝાંક કર આવાજ દી, મર્હૂમ ખુરાસાની ને જવાબ દિયા : **بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ** બિઅરે બરહૂત સે નજીત મિલ ગઈ હૈ ઔર અબ બિઅરે જમગતમ મેં અમ્નો ચૈન સે ધૂન.

(بلد الامين ص ٩٩، ٩٨)

યા ઈલાહી ! રિશ્તેદારોં સે કરું હુસ્ને સુલૂક

કત્થે રેષ્ટ મી સે બચ્ચું ઇસ મેં કરું ન ભૂલ ચૂક

صَلُّو عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّو عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿60﴾ હિન્દ સે યકાયક કા'બે કે રૂબરૂ

હિન્દ મેં મૌજૂદ એક ઘાસ કાટને વાલે બૂઢે સાહિબ કો ૭ જુલ દિજજતિલ હરામ કે રોજ ખયાલ આયા કે આજ યૌમે અરજા હૈ, ખુશ નસીબ હુજજાજે કિરામ મૈદાને અરજાત મેં જમા હોંગે યેહ ખયાલ આતે હી બૂઢે સાહિબ ને એક આહે સર્દ દિલે પુરદર્દ સે ખીંચ કર નિહાયત હસરત સે કદા : એ કાશ ! મૈં ભી હજ સે મુશર્રફ હુવા હોતા. કુદ્વતુલ કુબ્રા, મહબૂબે યજદાની, હજરતે સાયિદુના શૈખ સાયિદ અશરફ જહાંગીર સમનાની કરીબ હી તશરીફ ફરમા થે, આપ ને ઉસ કી હસરત ભરી આવાજ સુની તો ફરમાયા : “ઇધર આઈયે !” બૂઢે સાહિબ કરીબ આએ, અબ જબાન સે નહીં સિર્જ દસ્તે મુખારક કે ઈશારે સે ફરમાયા : “જાઈયે !” ઈશારા હોતે હી ઉસ બૂઢે સાહિબ ને હાથોં હાથ અપને આપ કો મક્કાએ મુકર્રમા રાદહા લી મસ્જિદુલ હરામ મેં એન કા'બે કે સામને ખડા પાયા ! ઉન્હોંને જૂમ જૂમ કર તવાફ કિયા, અરજાત પહોંચે

ઔર દીગર મનાસિકે હજ અદા કિયે. જ્યબ અચ્યામે હજ પૂરે હો ગએ તો બૂઢે હાજ સાહિબ કે દિલ મેં ખ્યાલ આયા કે અબ અપને વતન કિસ તરફ પહોંચ્યુંગા ! ઈસ ખ્યાલ કા આના થા કે ઉનહોંને ને હજરતે સાચ્યાદુના શૈખ જહાંગીર સમનાની કો અપને સામને ખડા પાયા, ફરમાને લગે : “જાઈયે !” બૂઢે હાજ સાહિબ ને જું હી સર ઉઠાયા તો હિન્દ મેં અપને ઘર કે અન્દર થે. (વતાઈફ અશરફી, હિસ્સા : 3, સ. 602, 603 બિંદુસરુફ)

અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મજિક્રિત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

કર્યુંકર ન મેરે કામ બનેં ગેંબ સે હસન

બના ભી હું તો કેસે બડે કારસાઝ કા

(જોકે ના'ત)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿61﴾ અનોખા કોટી

હજરતે સાચ્યાદુના અબુલ હુસૈન દર્રજ ફરમાતે હૈને : એક સાલ મેં અકેલા હજ પર રવાના હુવા ઔર તેણી સે મન્જિલેં તૈ કરતા હુવા “કાદિસિયા” જા પહોંચા. વહાં કિસી મરિજિદ મેં ગયા તો મેરી નજર એક મજ઼ગુમ યા'ની કોટી શાખ્સ પર પડી. ઉસ ને મુજે સલામ કિયા ઔર કહા : “એ અબુલ હુસૈન ! ક્યા હજ કા ઈરાદા હૈ ?” ઉસે દેખ કર મુજે બહુત જિયાદા કરાહત (યા'ની વિન) મહસૂસ હો રહી થી લિછાજા મેં ને બડી બે રૂખી સે કહા : “હાં.” વોહ કહને લગા : “કિર

મુજે ભી સાથ લે ચલિયે.” મૈં ને દિલ મેં કહા : “યેહ એક નઈ મુસીબત આન પડી ! મૈં તો તન્દુરુસ્ત લોગોં કી રફકત (પા’ની હમરાહી) સે ભી ભાગતા હું ઔર એક કોઢી મુજે અપને સાથ રખને કી ફરમાઈશ કર રહા હૈ !” મૈં ને સાફ ઈન્કાર કર દિયા. વોહ લજાજત સે બોલા : “આપ કી બડી મેહુરબાની હોગી, મુજે સાથ લે લીજિયે.” મગાર મૈં ને કસમ ખા લી : “ખુદા ઉર્જુગ્લ કી કસમ ! મૈં હરગિઝ તુમ્હેં અપના રફીક (સાથી) ન બનાઉંગા..” ઉસ ને કહા : “અબુલ હુસૈન ! અલ્લાહ ઉર્જુગ્લ કમજોરોં કો ઐસા નવાજતા હૈ કે તાકત વર ભી હેરાન રહ જાતે હૈં !” મૈં ને કહા : “તુમ ઠીક કહતે હો મગાર મૈં તુમ્હેં સાથ નહીં રખ સકતા..” અસ્ર કી નમાઝ પછ કર મૈં ને દોબારા સફર શુરુઆ કિયા ઔર સુષ્પુદ કે વકત એક બસ્તી મેં પહોંચા તો હેરત અંગેઝ તૌર પર ઉસી કોઢી શાખસ સે મુલાકાત હુઈ, ઉસ ને મુજે દેખતે હી સલામ કિયા ઔર બોલા : અલ્લાહ ઉર્જુગ્લ કમજોરોં કો ઐસા નવાજતા હૈ કે તાકત વર ભી હેરાન રહ જાતે હૈં ! ઉસ કી યેહ બાત સુન કર મુજે ઈસ કે બારે મેં અજ્ઞબો ગરીબ ખયાલાત આને લગે. બહર હાલ મેં વહાં સે રવાના હુવા, જબ મકામે “કરૂઆ” પહોંચ કર નમાઝ પઠને મરિજિદ મેં દાખિલ હુવા તો ઉસે ભી વહાં બેઠે દેખા, ઉસ ને કહા : “એ અબુલ હુસૈન ! અલ્લાહ ઉર્જુગ્લ કમજોરોં કો ઐસા નવાજતા હૈ કે તાકત વર ભી હેરાન રહ જાતે હૈં !” યેહ સુન કર મુજુ પર રિક્કત તારી હો ગઈ ઔર મૈં ને બડે અદબ સે અર્જ કી : “હુમૂર ! મૈં અલ્લાહ ગફકાર ઉર્જુગ્લ સે મુઆફી કા તલબ ગાર હું ઔર આપ સે ભી દર ગુજર કા ખ્વાસ્તગાર હું,

મુજે મુઆફ ફરમા દીજિયે.” ફરમાને લગે : “યેહ આપ કેસી બાતેં કર રહે હોય ?” મૈં ને અર્જ કી : મુજ સે બહુત બડી ગલતી હો ગઈ કે આપ કે સાથ સફર ન કિયા, બરાહે કરમ ! મુજે મુઆફી સે નવાજતે હુએ શરીરે સફર કર લીજિયે. ફરમાયા : “આપ મુજે સાથ ન રખને કી કસમ ખા ચુકે હો ઔર મૈં આપ કી કસમ નહીં તુડવાના ચાહતા.” મૈં ને કહા : અચ્છા ! ફિર ઈતના કરમ ફરમા દીજિયે કે હર મન્જિલ (પડાવ) પર અપની જિયારત કી તરફીબ ફરમા દીજિયે. ફરમાયા : “إِنَّ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ” ફિર વોહ મેરી નિગાહોંને ઓળખ હો ગયે ઔર મૈં ભી આગે બઢ ગયા. અલ્હાનું ગુરૂજીનું કે ઉસ નેક બન્દે કી બરકત સે બાકી સફર મેં મુજે ભૂક વ પ્રાસ ઔર થકાવટ કા એહસાસ તક ન હુવા. **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** મુજે હર મન્જિલ પર ઉસ બુજુર્ગ કી જિયારત હોતી રહી યાંતાં તક કે મૈં મદીનતુલ મુનવ્વરહ રાધી કી મુશ્કબાર ફિગાઓ સે ફેઝયાબ હોને કે બા'દ મક્કાએ મુઅગ્રજમા બક કરાની ઔર હજરતે સાચ્ચિદુના અબુ નાદાન ! જાનતે હો, વોહ કૌન થે ?” વોહ હજરતે સાચ્ચિદુના અબુ જા'ફર મજ઼ાગૂમ રહે, થે, હમ તો દુઆએ માંગતે હું કે કાશ ! અલ્હાનું ગુરૂજી હમેં અપને ઈસ વલી કા દીદાર ન સીબ ફરમાએ. સુનો ! અબ જબ ભી તુમ્હારી ઉન સે મુલાકાત હો તો હમેં જરૂર બતાના. દસવીં જુલ હિજ્રતિલ હરામ કો જબ

મૈં ને જમ્રતુલ અકબહ યા'ની બડે શૈતાન કો રમી કી (યા'ની કુકરિયાં મારી) તો કિસી શાખ્સ ને મુજે અપની તરફ ખીચા ઔર કહા : “એ અબુલ હુસૈન ! **السَّلَامُ عَلَيْكُمْ**” જેસે હી મૈં ને પીછે મુડ કર દેખા તો મેરે સામને વોહી બુજુર્ગ યા'ની હજરતે સાચ્ચિદુના અબૂ જા'ફર મજજૂમ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَيُّومِ મૌજૂદ થે. ઉનદેં દેખતે હી મુજ પર રિક્કત તારી હો ગઈ ઔર મૈં રોતે રોતે બે સુધ હો કર ગિર પડા ! જબ મેરે હવાસ બહાલ હુએ તો વોહ તશરીફ લે જા ચુકે થે. ફિર આખિરી દિન તવાફે રૂખ્સત કર કે “મકામે ઈબ્રાહિમ” પર દો રક્યત નમાજ પઠને કે બા'દ મૈં ને જૈસે હી દુઆ કે લિયે હાથ ઉઠાએ અચાનક કિસી ને મુજે અપની તરફ ખીચા, દેખા તો હજરતે સાચ્ચિદુના અબૂ જા'ફર મજજૂમ عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَيُّومِ થે, ફરમાને લગે : “અબુલ હુસૈન ! ઘબરાને યા શોર મચાને કી ઝડૂરત નહીં ! બે ફિક રહિયે.” મૈં ખામોશ રહા ઔર મૈં ને બારગાહે ખુદાવન્દી મેં તીન દુઆઓ કી, ઉનહોંને મેરી હર દુઆ પર “આમીન” કહા. ઈસ કે બા'દ વોહ મેરી નજરોં સે ઓળખ હો ગયે ઔર દોબારા નજર નહીં આએ. મેરી તીન દુઆઓ યેહ થી, (1) એ મેરે પાક પરવર દગાર ! રૂંગાલ રૂંગાલ ! મેરે નજીદીક “ફકર” ઐસા મહબૂબ બના દે, કે દુન્યા મેં ઈસ સે જિયાદા કોઈ શૈ મુજે ઘારી ન હો (2) મુજે ઐસા ન બનાના કે મેરી કોઈ રાત ઈસ હાલત મેં ગુજરે કે મૈં ને સુખ કે લિયે કોઈ ચીજ જખીરા કર કે રખી હો. ફિર ઐસા હી હુવા કઈ સાલ ગુજર ગયે લેકિન મૈં ને કોઈ ચીજ અપને પાસ જખીરા કર કે ન રખી ઔર તીસરી દુઆ યેહ થી : (3) “એ મેરે પાક પરવર દગાર

عَزَّوَجَلْ ! જબ તૂ અપને ઔલિયાએ કિરામ કો અપને દીદાર કી દૌલતે ઉજ્રમા સે મુશર્રફ ફરમાએ તો મુજે ભી ઉન મેં શામિલ ફરમા લેના.” મુજે અપને રજ્બે મળ્છદ સે પૂરી ઉમ્મીદ હે કે મેરી ઈન દુઆઓં કો ઝડુર પૂરા ફરમાએગા કયુંકે ઈન પર એક વલિયે કામિલ ને “આમીન” કી મોહૂર લગાઈ થી.. . (عِينُ الْكَيَاتِسُ ٢٩) અલ્લાહ ઉન પર રહમત હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિઝરત હો.

اَمِينٌ بِجَاهِ اللَّهِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

او'ફ માના મગર યેહ આલિમ દિલ

ઉન કે રસ્તે મેં તો થકા ન કરે

(હદાઈકે બજિશાશ શરીફ)

﴿62﴾ જબ બુલાયા આકા ને صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاللهُوَسَلَّمَ

ખુદ હી ઇન્તિજામ હો ગારો

હજરતે અલ્લામા અબુલ ફરજ અબુરૂહ માન બિન અલી

ઈને જૌઝી અપની કિતાબ ઉયૂનુલ હિકાયાત મેં તહરીર કરતે હોય : એક પરહેજ ગાર શાખ્સ કા બયાન હૈ : “મેં મુસલ્લા તીન સાલ સે હજ કી દુઆ કર રહા થા લેકિન મેરી દસરત પૂરી ન હુદ્દ, ચૌથે સાલ હજ કા મૌસિમે બહાર થા ઓર દિલ આરજૂએ હરમ મેં બે કરાર થા. એક રાત જબ મેં સોયા તો મેરી સોઈ હુદ્દ કિસ્ત અંગડાઈ લે કર જાગ ઉઠી, **الْحَنْدِلِلَهُ** કી ચલી જનાબે રિસાલત માયાબ માન ને ઈશાંદ ફરમાયા : “તુમ ઈસ સાલ હજ કે લિયે ચલે જાના.” મેરી આંખ

ખુલી તો દિલ ખુશી સે જૂમ રહા થા, સરકારે મદીના, રાહતે કલબો સીના ચસીલા ઉલ્લેખિઓ એલે માટી મીઠી આવાજ કાનોં મેં રસ ધોલ રહી થી, “તુમ ઈસ સાલ હજ કે લિયે ચલે જાના.” બારગાહે નુભુવ્યત સે હજ કી ઈજાજત મિલ ચુકી થી, મૈં બહુત શાદાં વ ફરહાં થા. અચાનક યાદ આયા કે મેરે પાસ જાહે રાહ (યા'ની સફર કા ખર્ચ) તો હૈ નહીં ! ઈસ ખયાલ કે આતે હી મૈં ગમગીન હો ગયા. દૂસરી શબ મહિબૂબે રબ, શહનશાહે અરબ ચસીલા ઉલ્લેખિઓ કી ખ્વાબ મેં ફિર જિયારત હુઈ, લેકિન મૈં અપની ગુરબત કા જિક ન કર સકા. ઈસી તરફ તીસરી રાત ભી ખ્વાબ મેં બારગાહે રિસાલત સે હુકમ હુવા : “તુમ ઈસ સાલ હજ કો ચલે જાના.” મૈં ને સોચા અગર મક્કી મદની સરકાર અપની માલી હાલત કે મુતાલિક અર્જ કર દૂંગા.

આહ ! પહ્લે જર નહીં રહ્યો સફર સરવર નહીં

તુમ બુલા લો તુમ બુલાને પર હો કાદિર યા નબી

ચૌથી રાત ફિર સરવરે કાનેનાત, શાહે મૌજૂદાત ચસીલા ઉલ્લેખિઓ ને મેરે ગરીબ ખાને મેં જલ્વા ગરી ફરમાઈ ઔર ઈશારા ફરમાયા : “તુમ ઈસ સાલ હજ કો ચલે જાના.” મૈં ને દસ્ત બસ્તા અર્જ કી : “મેરે આકા ચસીલા ઉલ્લેખિઓ એલે માટી મીઠી પાસ અખરાજાત નહીં હૈને.” ઈશારા ફરમાયા : “તુમ અપને મકાન મેં કુલાં જગાં ખોડો વહાં તુમહારે દાદા કી જિરહ મૌજૂદ હોએની.” ઈતના ફરમા કર સુલ્તાને બહરો બર ચસીલા ઉલ્લેખિઓ બહરો બર તશરીફ લે ગયે. સુષ્પુ જબ મેરી આંખ ખુલી તો મૈં બહુત ખુશ

થા. નમાઝ ફજ્ર કે બા'દ આપ ચીલી અનુભૂતિ કી બતાઈ છુટી જગછ ખોટી તો વહાં વાકેછ એક કીમતી જિરહ મૌજૂદ થી વોહ બિલ્કુલ સાફ સુથરી થી ગોયા ઉસે કિસી ને ઇસ્તિ'માલ હી ન કિયા હો ! મૈં ને ઉસે ચાર હજાર દીનાર મેં બેચા ઓર અલ્લાહ કા શુક અદા કિયા. **الْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ** ! શહનશાહે રિસાલત કી નજરે દીનાયત સે અસ્બાબે ફજ્ર કા ખુદ હી ઇન્તિજામ હો ગયા. (ع્યુનાખુબાતુસ ۳۲۱)

જબ બુલાયા આકા ને

ખુદ હી ઇન્તિજામ હો ગયે

صَلُّوا عَلَى الْحَسِيبِ! ચીલી અનુભૂતિ

﴿63﴾ હમ ને તેરી બાત સુન લી હૈ

ઉદ્દેશ્યદુના અલી બિન મુવફ્ફક ક

ફરમાતે હૈને : મૈં ને ફજ્ર કી સાચાદત હાસિલ કી, કા'બાએ મુશર્ફા કા તવાફ કિયા, ફજ્રે અસ્વદ કા બોસા લિયા, દો રકાત નમાઝ તવાફ પઢી ઓર કા'બા શરીફ કી દીવાર કે સાથ બૈઠ કર રોને લગા ઓર બારગાહે દીલાહી મેં અર્જ કી : “યા અલ્લાહ ! મૈં ને તેરે પાક ઘર કે ગિર્દ ન જાને કિતને હી ચક્કર લગાએ મગાર મૈં નહીં જાનતા કે કબૂલ હુએ યા નહીં !” ફિર મુજ પર ગુનૂદગી તારી હો ગઈ, મૈં ને એક ગૈબી આવાજ સુની : “એ અલી બિન મુવફ્ફક ! હમ ને તેરી બાત સુન લી હૈ, ક્યા તૂ અપને ઘર મેં સિર્ફ ઉસી કો નહીં બુલાતા જિસ સે તૂ મહિબત કરતા હૈ !” (الرોض الفاقુસ ۵۹) અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો

ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિયા રત હો.

امين بجاۃ الٰمین ﷺ

બુલાતે હોય ઉસી કો જિસ કી બિગડી થેણ બનાતે હો

ਕਮਰ ਬੰਧਨਾ ਇਧਾਰੇ ਤਥਿਆ ਕੋ ਘੁਲਨਾ ਹੈ ਕਿਸਮਤ ਕਾ

(ਐਕ ਨਾਵ)

﴿64﴾ सब्र करते तो कदमों से यश्मा जारी हो जाता

امين بجاہِ النبی الامین ﷺ علیه رحمة الله انها دی تشریف فرماء ہے، عنہوں نے مुظہ
دھپتے ہی ہر شاند فرمایا：“اگر تु م لمحہ برا بھی سخن کر
لے تو تु مھارے کوئی سے یہ شما آری ہو جاتا۔” (الروض الفائق ص ۱۰۳)

ਉਨ ਕੇ ਤਾਲਿਬ ਨੇ ਜੋ ਚਾਹਾ ਪਾ ਲਿਆ

ਉਨ ਕੇ ਸਾਈਲ ਨੇ ਭੋ ਮਾਂਗਾ ਮਿਲ ਗਿਆ

(ਐਕ ਨਾਉਂਤ)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

•65• એક તાઇફ કી નિરાલી દુઆ

હૂર હાથ મેં રૂમાલ લિયે ઉસ શહીદ કી રૂહ લેને કે લિયે જમીન પર ઉત્તર પડી, ઈસી તરહ મેરે છુટી રૂફકા શહીદ કિયે ગયે ઔર સબ કી રૂહેં લેને એક એક હૂર ઉત્તરતી રહી, જ્યા મેરી બારી આઈ તો એક દરબારી ને અપની ખિદમત કે લિયે મુજે બાદશાહ સે માંગ લિયા ઔર મૈં શહાદત કી સાચાદત સે મહદુમ રહ્યા. મૈં ને એક હૂર કો કહતે સુના : “એ મહદુમ ! આખિર ઈસ સાચાદત સે તૂ ક્યું મહદુમ રહા ?” ફિર આસ્માન કે સાતોં દરવાજે બન્દ હો ગયે. તો એ ભાઈ ! મુજે અપની મહદુમી પર સખ્ત અફસોસ હૈ. કાશ ! મુજે ભી શહાદત કી સાચાદત ઈનાયત હો જાતી યેહી વોહ હાજર હૈ જિસ કા આપ ને દુઅા મેં સુના. હજરતે સાચિદુના કાસિમ બિન ઉસ્માન عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمَنِ ફરમાતે હૈનું : મેરે નજીદીક ઈન સાતોં ખુશ નસીબોં મેં સબ સે અફગલ યેહી સાતવાં હૈ જો કત્લ સે બચ ગયા, ઈસ ને અપની આંખોં સે વોહ રૂહ પરવર મન્જર દેખા જો દૂસરોં ને નહીં દેખા ફિર યેહ જિન્દા રહા ઔર ઈન્નિહાઈ ઝૌકો શૌક સે નેકિયાં કરતા રહા.

(المستطرف ج ١ ص ٢٤٩)

અહ્વાએ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો. أَمِين بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

માલો દૌલત કી દુઅા હમ ન મુદ્દા કરતે હો

હમ તો મરને કી મદીને મેં દુઅા કરતે હો

(વસાઈલે બાજીશા, સ. 143)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿66﴾ અલ્લાહ ગુરૂજَلَّ કી ખુફ્યા તદબીર

હજરતે સાચ્છિદુના અભૂ મુહમ્મદ ફરમાતે
હું : અલ્લાહુ રહમાન કે ભરોસે પર તીન મુસલ્માન બિગેર જાદે
રાહ હજ કે લિયે રવાના હુએ. દૌરાને સફર ઉન્હોંને ઈસાઈયોં
કી એક બસ્તી મેં કિયામ કિયા, ઉન્માં સે એક કી નજર એક
ખૂબ સૂરત નસરાની (કિસ્યેન) ઔરત પર પડી તો ઉસ પર ઉસ
કા દિલ આ ગયા. વોહ “આશિક” હીલે બહાને સે ઉસ બસ્તી
મેં રૂક ગયા ઔર દોનોં હાજી આગે રવાના હો ગયે, અબ ઉસ
આશિક ને અપને દિલ કી બાત ઉસ ઔરત કે વાલિદ સે કી, ઉસ
ને કહા : “ઈસ કા મહૂર તુમ નહીં દે સકોગે.” પૂછા : “ક્યા
મહૂર હૈ ?” જવાબ મિલા : “ઈસાઈ (કિસ્યેન) હો જાઓ.” ઉસ
બદ કિસ્મત ને ઈસાઈથ્યત ઈજિતયાર કર કે ઉસ ઔરત સે નિકાહ
કર લિયા ઔર દો બચ્ચે ભી પૈદા હુએ. આખિરશ વોહ મર
ગયા. ઉસ કે દોનોં રૂફકા હાજી કિસી સફર મેં દોબારા ઉસ
બસ્તી સે ગુજરે તો તમામ હાલાત સે બા ખબર હુએ, ઉન્હેં સખ્ત
અફ્સોસ હુવા, જબ વોહ નસરાનિયોં (યા'ની ઈસાઈયોં) કે
કબ્રિસ્તાન કે કરીબ સે ગુજરે તો ઉસ (આશિકે નાશાદ) કી કબ્ર
પર એક ઔરત ઔર દો બચ્ચોં કો રોતે પાયા, વોહ દોનોં હાજી
ભી (અલ્લાહ ગુરૂજાલ્લ કી ખુફ્યા તદબીર યાદ કર કે) રોને લગે, ઔરત
ને પૂછા : “આપ લોગ કયું રો રહે હોય?” ઉન્હોંને મરને વાલે કી
મુસલ્માન હીને કી હાલત મેં નમાજ વ ઈબાદત ઔર ઝોડુંદો

તકવા વગેરા કા તરજિકરા કિયા. જબ ઔરત ને યેહ સુના તો
ઉસ કા દિલ ઈસ્લામ કી તરફ માઈલ હો ગયા ઔર વોહ
અપને દોનોં બચ્ચોં સમેત મુસલ્માન હો ગઈ. (الرُّوضُ الْفَاقِعُ ص ١٦)

અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે
હિસાબ મળિએ હો.

امين بحاجة الى مامين

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! કેસા દિલ હિલા દેને વાલા
મુઆમલા હૈ કે રાહે હરમ કા નેક પરહેજ ગાર મુસાફિર યકાયક
ઈથે મજાઝી કે ચક્કર મેં ફંસ કર દિલ કે સાથ સાથ દીન ભી ટે
બેઠા ઔર મુખ્તસર સા વકત રંગ રલિયાં મના કર મૌત કે રાસ્તે
અંધેરી કબ્ર કી સીઢી ઉત્તર ગયા ! ઈસ હિકાયત સે દર્સે ઈશ્વર
લેતે હુએ હમ સભી કો અલ્લાહ કી ખુફ્યા તદબીર સે ડરતે
ઔર ખાતિમા બિલખૈર કી દુઆ કરતે રહના ચાહિયે કે ન જાને
હમારે સાથ કયા મુઆમલા હો ! મકતબતુલ મદીના કી તરફ સે
જારી કર્દા સન્સની ઐજ V.C.D યા ઓડિયો કેસિટ “અલ્લાહ
કી ખુફ્યા તદબીર” ખરીદ કર ઝરૂર મુલાછા કીજિયે.

إِنْ شَاءَ اللَّهُ مَا نَرِيدُ

આપ ખૌફે ખુદા સે કાંપ ઉઠેંગે.

જહાં મેં હેં ઈશ્વર કે હર સ્તુ નમૂને   મગર તુઝ કો અન્યા કિયા રંગો બૂને
કભી ગોર સે ભી યેહ દેખા હે દૂને   જો આબાદ થે વોહ મહલ અબ હેં સુને

જગા જ લગાને કી દુન્યા નહીં હે

યેહ ઈશ્વર કી જ હે તમાશા નહીં હે

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ !   صَلُّوٰ عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿67﴾ ऐ काश ! मैं भी रोने वालों में से होता

دھાર્યાએ અરજાત મેં હાજિયોં કી અશક્બારી ઔર આહો
રહ્માની જબ જારી હુઈ તો હજરતે સાચિદુના બક્ક રહ્માને લગે : “એ કાશ ! મૈં ભી ઈન રોને વાલે હાજિયોં મેં સે
છોતા.” ઔર હજરતે સાચિદુના મુતર્રિફ રહ્માને ને ખૌફે
ખુદા સે મગલૂબ હો કર બતૌરે આજિજી અર્જ કી : એ અલ્લાહ
ગુર્જા ! મેરી (ના ફરમાનિયોં કી) વજહ સે ઈન હાજિયોં કો રદ ન
ફરમાના. (الرُّوحُ الْأَقْرَبُ ص ٥٩). કી ઉન પર રહમત હો
ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મજિફરત હો.

امين بجاۃ الثبیٰ الامین صلی اللہ تعالیٰ علیہ وآلہ وسلم

ਮੇਰੇ ਅੱਖ ਬਹਤੇ ਰਹੇਂ ਕਾਸ਼ ਹਰ ਦਮ

ਤੇਰੇ ਖੌਫ਼ ਦੇ ਯਾ ਪ੍ਰਣਾ ਯਾ ਇਲਾਹੀ

(વસાઈલે બિંધિશાશ, સ. 78)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

﴿68﴾ વુક્નું અરફાત કરને વાતો કી મહિસુરત હો ગઈ

عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْمُفْتَدِرِ
ہمارے ساتھیوں نا مुہتمم بین مونکھیں
نے 33 ہجے آدا کرنے کی سआڈت پاہی، اپنے آبیاری ہجے
میں مہداناے ارکشات کے اندر موناژات کرتے ہوئے ارج کی : “یا
اکٹھا ہو ! گرچہ جانتا ہے کہ میں نے یہی ارکشات میں 33 بار
وکھڑک کیا، اسکے مرتبا اپنی ترک سے، اور اسکے اسکے بارے
اپنے مام اور باب کی جانیب سے ہجے سے بھاشرک ہووا۔ یا ربع

عَزَّوَجَلَ ! મૈં તુઝે ગવાહ બનાતા હું કે મૈં ને બાકી 30 હજ ઉસ શાખ્સ કો છિબા (યા'ની તોહફે મેં) કર દિયે જો યથાં અરફાત મેં ઠહરા લેકિન ઉસ કા વુક્કુફે અરફા કબૂલ ન કિયા ગયા." જબ આપ દી ગઈ : "એ ઈજને મુન્કદિર ! ક્યા તૂ ઉસ પર કરમ કરતા હૈ જિસ ને કરમ પૈદા કિયા ? ક્યા તૂ ઉસ પર સખાવત કરતા હૈ જિસ ને સખાવત પૈદા ફરમાઈ ? તેરા રબ ઉદ્ગૂલ તુઝું સે ફરમાતા હૈ : મુઝે અપની ઈજુગતો જલાલ કી કસમ ! મૈં ને વુક્કુફે અરફાત કરને વાલોં કો અરફાત પૈદા કરને સે દો હજાર સાલ પહ્લે હી બખ્શ દિયા થા. (الروض الفائق ص ٢٠) અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો ઓર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ النَّبِيِّ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

ગમે હથાત અભી રાહતો મેં હલ જાએ

તેરી અતા કા ઈશારા જો હો ગયા યા રબ

(વસાઈલે બાણિજા, સ. 96)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿69﴾ આકા કે નામ કા હજ કરને વાતે પર

કરમ બાલાએ કરમ

عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْحَقِّ બિન મુવફફક હજરતે સાચ્યદુના અલી બિન મુવફફક કી તરફ સે કઈ હજ ને રસૂલુલ્લાહ કી તરફ સે કઈ હજ કિયે, આપ ખરુન્હ ફરમાતે હૈને : મુઝે ખ્વાબ મેં મક્કે મદીને કે તાઘદાર કા દીદાર હુવા, સરકારે નામદાર

امين بجاه النبي الامين صلى الله تعالى عليه وآله وسليمه

શુક્રિયા કર્યું કર અદા હો આપ કા યા મુસ્તફા

કે પડોસી ખુલ્દ મેં અપના બનાયા શુક્રિયા

(વસાઈલે બજિશાશ, સ. 304)

صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُ اللَّهِ عَلَى الْحَبِيبِ!

70 60 હજ કરને વાલા હાજુ

ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ اللَّهِ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

અ'ફ માના મગર યેહ આલિમ હિલ

ઉન કે રસ્તે મેં તો થકા ન કરે!

(હદાઈકે બાણિજા શરીફ)

صَلَوٌ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿71﴾ રૂખ્સત કી ઈજાગત કે મુન્તાજીર જવાન કો બિશારત

હજરતે સચ્ચિદાનાન જુન્નૂન ભિસરી કા'બાએ મુશર્ફા કે પાસ એક જવાન કો દેખા જો મુસલ્સલ નમાઝ પઢે જા રહા થા ઔર રૂકને કા નામ હી ન લેતા થા. મૌકાએ મિલને પર આપ રહેયે ને ઉસ સે ફરમાયા : ક્યા બાત હૈ કે વાપસ જાને કે બજાએ મુસલ્સલ નમાઝે પઢે જા રહે હો ! કહુને લગા : અપની મરજી સે કેસે જાઓ ! રૂખ્સત કી ઈજાગત કા હિન્તિજાર હૈ ! હજરતે સચ્ચિદાનાન ભિસરી ફરમાતે હૈને : અભી હમ બાતે હી કર રહે થે કે ઉસ જવાન કે ઊપર એક રૂકાએ ગિરા, ઉસ મેં લિખા થા : “યેહ ખત ખુદાએ અગીજ વ ગજફાર કી જાનિબ સે ઉસ કે શુક ગુજાર વ મુખ્લિસ બાન્ટ કે લિયે હૈ, વાપસ જા તેરે અગલે પિછલે ગુનાહ મુઆફ હૈને.”

અને ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો.

أَمِينٌ بِجَاهِ اللَّهِ الْأَمِينِ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

મહિબત મેં અપની ગુમા યા ઈલાહી
ન પાળી મેં અપના પતા યા ઈલાહી

(વસાઈલે બજિશાશ, સ. 78)

صَلُّوٰعَلِيٰ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿72﴾ માયૂસ ન હોને વાલા હાજુ

عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْفَقَارُ માલિક બિન દીનાર હજુરતે સચ્ચિદુના માલિક બિન દીનાર ફરમાતે હોણે : એક આબિદ કહતે હોણે : મૈં મુતવાતિર કઈ સાલ તક હજ કી સઆદતે ઉગ્રમા સે સરફરાજ હોતા રહા ઔર હર સાલ એક દરવેશ કો કા'બાએ મુઅગ્રુમા કા દરવાજા પકડે હેખા. જબ વોહ લીલીક طَالَّهُمْ لَبِيْكَ કહતા તો ગૈબ સે આવાજ સુનાઈ દેતી : “લાَلَّبِيْكَ”. મૈં ને ચૌદહવેં સાલ ઉસ શાખસ સે પૂછા : એ દરવેશ તૂ બહરા તો નહીં ? ઉસ ને જવાબ દિયા : “મૈં સબ કુદુ સુન રહા હું.” મૈં ને કહા : ફિર યેહ તકલીફ ક્યું ઉઠાતા હૈ ? ઉસ ને કહા : યા શૈખ ! મૈં હલ્દિયા બયાન કરતા હું કે અગાર બજાએ 14 સાલ કે ચૌદહ હજાર સાલ મેરી ઉત્ત્ર હો ઔર બજાએ સાલ ભર કે, હર રોજ હજાર બાર યેહ જવાબ “લાَلَّبِيْكَ” સુનાઈ દે તો ફિર ભી ઈસ દરવાજે સે સર ન ઉઠાઉંગા. આપ અચાનક આરમાન સે એક કાગજ ઉસ કે સીને પર ગિરા, ઉસ ને વોહ કાગજ મેરી તરફ બઢાયા, મૈં ને પઢા તો ઉસ મેં લિખા થા : “એ માલિક બિન દીનાર ! તૂ મેરે બન્દે કો મુઝ સે જુદા કરતા હૈ કે મૈં ને ઈસ કે કઈ સાલ કે હજ કબૂલ નહીં કિયે, અંસા નહીં બલ્કે ઈસ મુદ્દત મેં આને વાલે તમામ હાજિયોં કે હજ ભી

ઈસી કી પુકાર કી બરકત સે કબૂલ કિયે હૈં તાકે કોઈ મેરી બારગાહ
સે મહદુમ ન જાએ.”

દુઆ કબૂલ ન હોને કી હિકમતે

મીઠે મીઠે ઈસ્લામી ભાઈયો ! ઈસ હિકમત સે હમેં યેહ
ભી મદની ઝૂલ મિલે કે કબૂલિય્યતે દુઆ મેં ખ્વાહ કિતની હી
તાખીર હો દિલ બરદાશ્તા નહીં હોના ચાહિયે, હમ તાખીર કી
મસ્લહતે નહીં જાનતે, યકીનન કબૂલિય્યતે દુઆ મેં તાખીર બલ્કે
સિરે સે દુઆ કી કબૂલિય્યત કા ઈજહાર ન હોના ભી હમારે હક
મેં મુફીદ હોતા હૈ. મેરે આકા આ'લા હજરત رَحْمَةُ اللّٰهِ تَعَالٰى عَلَيْهِ કે
વાલિદે ગિરામી રઈસુલ મુતકલ્લિમીન હજરતે મૌલાના નકી અલી
ખાન ને عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْكَّٰنِ કે ફરમાન કા ખુલાસા હૈ : હિકમતે ઈલાહી,
કે કભી તૂ બરાહે નાદાની કોઈ ચીજ તલબ કરતા હૈ ઔર (વોહ
ગુરૂજ) બરાહે મેહૂરબાની તેરી દુઆ કબૂલ નહીં ફરમાતા કયૂંકે
તૂ જો માંગ રહા હોતા હૈ વોહ અગર અતા કર દિયા જાએ તો
તુઝે નુક્સાન પહોંચે. મસલન તૂ દૌલત માંગે ઔર તુઝે મિલ
જાએ તો ઈમાન ખતરે મેં પડ જાએ, યા તૂ સિહુહત માંગે ઔર ઉસ
કા મિલના તેરી આખિરત કે લિયે નુક્સાન દેહ હો ઈસ લિયે
વોહ તેરી દુઆ કબૂલ નહીં ફરમાતા. પારહ 2 સૂરતુલ બકરહ
આયત નમ્બર 216 મેં ઈશાદ હોતા હૈ :

تરજમાએ કન્જુલ ઈમાન : કરીબ હૈ કે
عَسَىٰ أَنْ تُجِبُوا شَيْئاً وَهُوَ
شَيْئٌ مُّتَمَكِّنٌ
કોઈ બાત તુમેં પસાંદ આએ ઔર વોહ
તુમારે હક મેં બુરી હો.

યેહ કયું કહ્યું મુજ કો યેહ અતા હો યેહ અતા હો
વોહ દી, કે હમેશા મેરે ધર ભર કા ભલા હો (જોકે ના'ત)
صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿73﴾ કિસ કે દર પર મેં જાઉંગા મૌલા !

દુઆ કબૂલ હો યા ન હો માંગને મેં કોતાણી નહીં કરની
ચાહિયે અપને પરવર દગાર કો પુકારતે રહના ભી બહુત
બડી સાદાત ઔર હકીકત મેં ઈબાદત હૈ. ઇસ જિમ્બ મેં મજીદ
એક હિકાયત મુલાછા હો : એક ઝઈફુલ ઉમ્ર બુગુર્ગ એક નૌ
જવાન કે સાથ હજ કરને ગયે, જું હી એહરામ બાંધ કર કહા :
لَبِيْكَ (યા'ની મેં તેરી બારગાહ મેં હાજિર હું) ગૈબ સે આવાજ આઈ :
لَالَّبِيْكَ (યા'ની તેરી હાજિરી કબૂલ નહીં) નૌ જવાન હાજ ને ઊન
સે કહા : ક્યા આપ ને યેહ જવાબ સુના ? બૂઢે હાજ ને ફરમાયા :
જુ હાં, મેં તો **70** સાલ સે યેહ જવાબ સુન રહા હું ! મેં દર બાર
અર્જ કરતા હું **لَبِيْكَ** ઔર જવાબ આતા હૈ : નૌ જવાન ને
કહા : ફિર આપ ક્યું, આતે, સફર કી તકાલીફ ઉઠાતે ઔર ખુદ
કો થકાતે હોય ? બૂઢે હાજ સાહિબ રો કર કહેને લગે : ફિર મેં કિસ
કે દરવાજે પર જાઉં ? મુજે ખ્વાહ રદ કિયા જાએ યા કબૂલ, મેં ને
તો બસ યહી આના હૈ, ઇસ દર કે સિવા મેરી કહી પનાહ નહીં.
ગૈબ સે આવાજ આઈ : “જાઓ ! તુમ્હારી સારી હાજિરિયાં
કબૂલ હો ગઈ.” (ન્યિરોહ બીજા ૧૦૨૬ મૃ)

વોહ સુનેં યા ન સુનેં ઊન કી બહર હાલ ઘુશી
દર્દી દિલ હમ તો કહે જાયોગ એ
صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلُّوٰ عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿74﴾ હજાજ બિન યુસુફ ઓર એક આ'રાબી

હજાજ બિન યુસુફ ને સખ્ત ગર્મિયોં કે મૌસિમ મેં દૌરાને સફરે હજ મકાને મુકર્મા^{رَبِّكَ اللَّهُ شَرِيفٌ} તુલ્યાતે હુએ રાહ મેં પડાવ કિયા, નાશ્તે કે વક્ત ખાદિમ સે કહા : કિસી મેહમાન કો હુંડ લાઓ ! વોહ ગયા ઔર ઉસ ને પહાડ કી તરફ એક આ'રાબી (યા'ની દીહાતી, બદ્દૂ) કો સોચા હુવા દેખ કર પાઉં સે ઠોકર માર કર જગાયા ઔર કહા : તુમ કો ગવર્નર હજાજ બિન યુસુફ ને તલબ ફરમાયા હૈ. વોહ ઉઠ કર હજાજ કે પાસ આયા. હજાજ ને કહા : “મેરે સાથ ખાના ખા લો.” ઉસ ને કહા : મૈં આપ સે બેહતર કરીમ કી દા'વત કબૂલ કર ચુકા હું.” પૂછા : “વોહ કૌન હૈ ?” જવાબ દિયા : “અલ્હાહ^{عَزَّوَجَلَّ}, કે ઉસ ને મુઝે રોજા રખને કી દા'વત દી ઔર મૈં ને રખ લિયા. હજાજ બોલા : ઐસી શદી ગરમી મેં રોજા ? જવાબ દિયા : હાં કિયામત કી સખ્ત તરીન ગરમી સે બચને કે લિયે. હજાજ ને કહા : અચ્છા તો અબ કલ રોજા ન રખના ઔર મેરે સાથ ખાના ખા લેના. કહા કયા આપ કલ તક મેરે જીને કી જમાનત દે સકતે હોય ? બોલા : “યેહ તો મેરે બસ મેં નહીં. કહા : તાજજુબ હૈ કે આપ આભિરત કે મુઆમલે મેં બેબસ હોને કે બા વુજૂદ દુન્યા તલબી મેં લગે હુએ હોય ! હજાજ ને કહા : યેહ ખાના નિહાયત ઉમદા હૈ. જવાબ દિયા : ઈસે ન આપ ને ઉમદા કિયા હૈ ન હી તબાખ (યા'ની

બાવચી) ને, બલ્કે ઈસે સિહુદત વ આફિયત બખ્શ હોને કી ખૂબી ને ઉમ્દા કિયા હૈ યા'ની જો મરીજ હો ઉસ કો લગ્નાત નહીં આતી ભગર સિહુદત મન્દ કો યેહ ખૂબ ભાતા હૈ ઔર સિહુદત વ આફિયત દેને વાલી જાત રખ્યે કાએનાત ગુરૂજિ કી હૈ, લિલાગા ઉસ કાદિરે મુત્લક જુંગાલાં કી દા'વત પર રોજા રખના ચાહિયે. (રફીકુલ મનાસિક, સ. 212)

કુછ નેકિયાં કર્મા લે જણ્ણ આખિરત બના લે

કોઈ નહીં ભરોસા એ ભાઈ ! લિન્ડગી કા

(વસાઈલે બખ્ષિશા, સ. 195)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ!

॥75॥ ਜਿਨ ਕਾ ਛਜ ਕਬੂਲ ਨ ਹਵਾ ਉਨ ਪਰ ਬੀ ਕਰਮ ਹੋ ਗਿਆ

عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْعَلِيِّ
હજરતે સચ્ચિદુના અલી બિન મુવફફક કે
ફરમાતે હોય : મૈં ને 50 સે જાઈદ હજ કિયે, સિવાએ એક કે
સબ કા સવાબ જનાબે રિસાલત મખાબ, صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ,
ખુલફાએ અરૂભા (યા'ની ચાર યાર) ઔર અપને
વાલિદેન કો ઈસાલ કિયા, અબ એક હજ બાકી થા (જિસ કા
અભી તક ઈસાલે સવાબ ન કિયા થા), મૈં ને મૈદાને અરફાત મેં
મૌજૂદ લોગોં કો દેખા ઔર ઉન કી આવાજે સુની તો બારગાહે
ખુદાવન્દી મેં અર્જ કી : યા અહ્લાહ ગ્રૂપ અગર ઈન લોગોં મેં
કોઈ ઐસા શખ્સ હૈ જિસ કા હજ મકબૂલ નહીં હુવા તો મૈં
ને અપને હજ કા ઉસે ઈસાલે સવાબ કિયા. ફિર ઉસ રાત જબ

મૈં મુજૂદલિફા મેં સોયા તો અલ્લાહુત્તાવ્યાબ કા ખ્વાબ મેં
દીધાર કિયા. અલ્લાહ તાલાલા ને મુજ સે ઈર્શાદ ફરમાયા : એ
અલી બિન મુવફ્ફિક ! ક્યા તૂ મુજ પર સખાવત કરતા હો ? મૈં ને
અરફાત મેં મૌજૂદ તમામ અફરાદ, ઈન કી તા'દાદ કે બરાબર
મળીએ ઔર ઈન સે ભી દુગને લોગોં કી મળિફરત ફરમા દી હો
ઔર ઈન મેં સે હર ફર્દ કી ઉસ કે અહલે ખાના ઔર પડોસિયોં કે
હક મેં શર્જાઅત કબૂલ ફરમા લી હો. (૧૨૮ રૂષ રિયાહિન, ચ. ૩)

કોઈ હજ કા સબબ અબ બના હો   મુજ કો કા'બો કા જલ્લવા દિખા હો

દીટે અરફાતો દીટે મિના કી

મરે મૌલા તૂ ઘેરાત હો હો

(વસાઈલે બાણીશા, સ. 678)

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلُّوٰ عَلَى اللَّهِ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

﴿76﴾ સફરે હજ કે બેહતરીન હમસફર

એક શાખસ ને હજરતે સાચ્છિદુના હાતિમે અસમ
સે અર્જ કી : “મુજે હજ કા સફર દરપેશ હો,
કોઈ ઐસા હમસફર બતાઈયે જિસ કી સોહબતે બા બરકત કા
કેંગ લૂટતે હુએ મેં અલ્લાહ કી બારગાહે બેકસ પનાહ મેં
હાજિર હો સકું.” ફરમાયા : “એ ભાઈ ! અગર તુમ હમનશીન
ચાહતે હો તો તિલાવતે કુરાને મુખીન કી હમનશીની (યા'ની
સોહબત) ઈજિત્યાર કરો ઔર અગર સાથી ચાહતે હો તો ફિરિશ્યાં
કો અપના સાથી બના લો ઔર અગર દોસ્ત દરકાર હો તો

અલ્લાહ અપને દોસ્તોં કે દિલોં કા માલિક હૈ ઔર અગર તોશા (યા'ની જાણ સફર) ચાહતે હો તો અલ્લાહ ઉર્જીન પર યકીન સબ સે બેહતરીન તોશા હૈ ઔર કા'બતુલ્લાહ કો અપને સામને તસવ્યુર કરતે હુએ ખુશી સે ઉસ કા તવાફ કરો.” (١٢٥ ج. الرمૂઝ)

અલ્લાહ કી ઉન પર રહમત હો ઔર ઉન કે સદકે હમારી બે હિસાબ મળિફરત હો.

મો'જિઝ શકુલ કમર કા હે “મદીના” સે ઈયા

“મહ” ને શક હો કર લિયા હે “દીન” કો આગોશ મેં

શે'ર કા મતલબ : અપના તખયુલ પેશ કરતે હુએ ઈસ શે'ર મેં શાઈર ને નિહાયત ઉમ્દા બાત કહી હૈ, કે બતૌરે મો'જિઝ ચાંદ કે જો દો ટુકડે હુએ હેં ઈસ કા લફજે “મદીના” સે યું ઈજાહાર હો રહા હૈ કે “મદીના” કા પહ્લા હક્ક “મીમ” ઔર આખિરી હક્ક “હા” મિલા દેં તો “મહ” યા'ની ચાંદ હુવા ઔર “મહ” કે દોનોં હુરુફ મીમ, ઔર હા કે બીચ મેં લફજે “દીન” મૌજૂદ હૈ જિસ સે લફજ “મદીના” બન ગયા ! ઔર યું ગોયા મદીના ને “દીન” કો અપને દામન મેં લિયા હુવા હૈ !

صَلُّوٰ عَلَى الْحَبِيبِ ! صَلَّى اللّٰهُ تَعَالٰى عَلٰى مُحَمَّدٍ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلٰى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَاعُوذُ بِاللّٰهِ مِنَ الشَّيْطَنِ الرَّجِيمِ يَسِّرْ لِلّٰهِ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ

કિતાબ પઠને કી દુઆ

અજુ : શ્રીએ તરીકત, અમીરે અહલે સુન્તત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી, હિન્દુ અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી રજાવી દામથ બ્રકાન્થેમ માટે ઈસ્લામી સભક પઠને સે પહલે જૈલ મેં દી હુઈ દુઆ
દીની કિતાબ યા ઈસ્લામી સભક પઠને સે પહલે જૈલ મેં દી હુઈ દુઆ
પઠ લીજિયે જો કુછ પઢેંગે યાદ રહેગા. દુઆ યેહ હૈ :

**اللّٰهُمَّ افْتَحْ عَلَيْنَا حِكْمَتَكَ وَإِنْشِرْ
عَلَيْنَا حِمْتَكَ يَا ذَالْجَلَلِ وَالْأَكْرَامِ**

તરજમા : એ અલ્લાહ ! હમ પર ઈલ્લો હિકમત કે દરવાજે ખોલ દે ઔર હમ પર
અપની રહમત નાખિલ ફરમા ! એ અજમત ઔર બુગુજી વાલે। (المُسْتَفْرِفُ ج ١ ص ٤، دار الفکر بيروت)

નોટ : અવ્યાલ આખિર એક એક બાર દુરુદ શરીફ પઠ લીજિયે.

તાલિબે ગમે મદીના
વ. બકીય
વ. મિઝિરત
13 શવાલુલ મુકર્મ 1428 ઇ.

હાજિયોં કે વાકિઆત

યેહ રિસાલા (હાજિયોં કે વાકિઆત)

શ્રીએ તરીકત, અમીરે અહલે સુન્તત, બાનિયે દા'વતે ઈસ્લામી હિન્દુ અલ્લામા મૌલાના અબૂ બિલાલ મુહમ્મદ ઈલ્યાસ અતાર કાદિરી રજાવી જિયાઈ દામથ બ્રકાન્થે ને ઉર્દૂ જબાન મેં તહરીર ફરમાયા હૈ.

મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી) ને ઈસ રિસાલે કો ગુજરાતી રસ્મુલ ખત મેં તરતીબ દે કર પેશ કિયા હૈ ઔર મકતબતુલ મદીના સે શાઅએ કરવાયા હૈ. ઈસ મેં અગર કિસી જગા કમી બેશી પાંચે તો મજલિસે તરાજિમ કો (બ જરીએ મકતૂબ, ઈ-મેઈલ યા SMS) મુતલાય ફરમા કર સવાબ કર્માદિયે.

રાબિતા : મજલિસે તરાજિમ (દા'વતે ઈસ્લામી)

મકતબતુલ મદીના, સિલેક્ટેડ ડાઉસ, અલિફ કી

મસ્કિદ કે સામને, તીન દરવાજા, અહમદાબાદ - 1 ગુજરાત

MO. 98987 32611 • E-mail : hindibook@dawateislamihind.net

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على سيد المرسلين ألم يمده الله في آخر دينه بالذين الشفيفون الرشيمون بسورة الرحمن الرحمن

ईमान की अलामत

फ़िर माने मुस्तक़। : صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ
“ईमान के सत्तर से जाहिद शो'बे
(अलामात) हैं और हया ईमान
का एक शो'बा है.”

(مسلم، ص: ٣٥، حدیث: ١٥٢)

Maktabatul
Madina

- Mohammad Ali Road, Mandvi Post Office, Mumbai ☎ 9022177997, 9320558372
- Faizane Madina, Teen koniya Baghicha, Mirzapur, Ahmedabad ☎ 9327168200
- 421, Urdu Market, Matia Mahal, Near: Noor Guest House, Jama Masjid, Delhi
☎ 011-23284560, 8178862570
- feedbackmnmhind@gmail.com
- For Home Delivery: 9978626025 TataCART
- www.dawateislamihind.net

